

CÁI NHỤC LỚN NHẤT CỦA MỘT DÂN TỘC LÀ CÓ MỘT CHÍNH QUYỀN HÈN NHÁT.

Lê Duy San

Nhiều người nghĩ rằng cái nhục lớn nhất của một dân tộc là cái nhục mất nước. Điều này không đúng hẳn. Nước nhỏ, dân ít, bị một nước lớn, dân đông, xâm chiếm là điều thường xảy ra trên thế giới, nhất là vào thời kỳ khoa học, kỹ thuật chưa được tiến bộ. Vấn đề quan trọng là dân tộc đó có ý chí, có quyết tâm để tìm cách lấy lại chủ quyền hay không. Chỉ khi nào dân tộc đó cam chịu số phận mất nước, không có ý chí phục thù, không có quyết tâm giành lại độc lập, mới gọi là nhục.

Nước ta bị người Tàu đô hộ một ngàn năm và bị người Pháp đô hộ gần 100 năm, nhưng dân tộc ta không bao giờ chịu nhục. Lúc nào dân tộc ta cũng tìm cách nổi dậy để đánh đuổi người Tàu, người Pháp ra khỏi bờ cõi, giành lại độc lập cho đất nước và lấy lại chủ quyền cho dân tộc. Nhưng có độc lập, có chủ quyền mà đất bị lấn bị chiếm, biển bị xâm phạm mà chính quyền lại hèn nhát, không dám liên tiếng, thì quả là một cái đại nhục cho dân tộc.

Ngày 19/1/74, trong khi Hải Quân của Việt Nam Cộng Hòa tử chiến với quân xâm lược Trung Cộng để bảo vệ Hoàng Sa thì ngụy quyền Việt Cộng Hà Nội im hơi lặng tiếng một cách hèn hạ, không một lời phản đối Trung Cộng.

Ngày 2/12/07, Trung Quốc phê chuẩn việc thành lập một quận lỵ lấy tên là Tam Sa trong đó có hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt Nam để trực tiếp quản lý cả hai quần đảo này, ngụy quyền Cộng Sản Việt Nam cũng chỉ dám phản đối một cách yếu ớt qua lời tuyên bố của Lê Dũng, người phát ngôn của Bộ Ngoại Giao Cộng sản Việt Nam, rằng "Việt Nam có đầy đủ bằng chứng lịch sử và cơ sở pháp lý để khẳng định chủ quyền của Việt Nam đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa", và rằng "Hành động này đã vi phạm chủ quyền lãnh thổ của Việt Nam, không phù hợp với nhận thức chung của Lãnh đạo cấp cao hai nước, không có lợi cho tiến trình đàm phán tìm kiếm biện pháp cơ bản, lâu dài cho vấn đề trên biển giữa hai bên".

Ngày 16/5/09, Trung Cộng đã thính thức ra lệnh cấm đánh cá đặc khu kinh tế khổng lồ bao quanh quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, không phải cả các vùng đang bị tranh chấp mà cả các vùng mà Việt Nam có chủ quyền. Là cơ quan hành pháp, đại diện cho một quốc gia, đứng trước hành động hỗn xược này của Trung Quốc, đúng lý ra, bộ Ngoại Giao Việt Nam phải cho mời Đại Sứ Trung Quốc tới để phản đối hoặc gửi công hàm phẫn đối với lời lẽ thật mạnh mẽ và cương quyết như "vi phạm chủ quyền của Việt Nam" "xâm phạm lãnh hải Việt Nam" và "yêu cầu Trung Quốc tôn trọng chủ quyền Việt Nam, lãnh hải của Việt Nam cũng như quyền đánh cá của ngư dân Việt Nam".

Theo phát ngôn viên của chính quyền Việt Cộng thì bộ Ngoại Giao Việt Cộng đã yêu cầu Đại Sứ Trung Quốc tại Hà Nội kêu gọi chính phủ Bắc Kinh ngừng các hoạt động trên biển. Nhưng thực ra chính quyền Cộng Sản Việt Nam không những đã không dám phản đối mà chỉ xin xỏ một cách hèn hạ như "đề nghị phía Trung Quốc không nên có các hoạt động cản trở hoạt động bình thường của ngư dân Việt Nam" hoặc "việc Trung Quốc tăng cường tuần tra sẽ dẫn tới có thêm nhiều vụ bắt bớ ảnh hưởng tới các hoạt động đánh bắt cá bình thường của ngư dân Việt Nam tại khu vực đánh bắt cá truyền thống của Việt Nam".

Thế nào là "khu vực đánh bắt cá truyền thống"? Phải chăng đó là ngôn từ ngoại giao của bè lũ bán nước Nông Đức Mạnh, Nguyễn Minh Triết, Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Văn An? Ôi, nghe sao mà hèn hạ vậy? Nếu không dám dùng những danh từ đao to, búa lớn, những danh từ sắc mùi khát máu mà bọn mi đã dùng trong thời gian xâm chiếm miền Nam thì ít nhất cũng phải dùng những chữ cho rõ nghĩa, cho đúng với ngôn từ của một quốc gia độc lập và có chủ quyền như: "không được có những hành động cản trở những hoạt động bình thường của

ngư dân Việt Nam” hoặc “không được xâm phạm tại khu vực đánh cá thuộc chủ quyền của Việt Nam” v.v.... Đúng là phương khôn nhà dại chợ, chỉ quen áp bức dân lành.

Hèn mặt, không dám phản đối quan thầy Trung Quốc, nhưng lại sợ lòng yêu nước của người dân nổi dậy, bọn lãnh đạo hèn nhát Việt Cộng quay sang tìm cách đàn áp những người bất đồng chính kiến để bịt miệng, đúng như tờ báo chui, “Báo Sinh Viên Yêu Nước” của anh em Sinh Viên trong nước đã nhận định trong số báo thứ 5: “Thời gian qua, sự kiện Trung Quốc khai thác Bauxit ở Tây Nguyên còn đang bị dư luận phản đối. Vụ ngư dân Việt Nam đã không dám đánh cá vì bị tàu Trung Quốc tấn công. Vụ lãnh hải Việt Nam bị thu hẹp vì Trung Quốc dùng sức mạnh bá quyền công khai áp lực. Vụ luật sư Cù Huy Hà Vũ dám ra mặt kiện Nguyễn Tấn Dũng. Trước áp lực dư luận có nguy cơ bùng nổ, phê bày bản chất yếu hèn, phản động của đảng CSVN trước tham vọng xâm lăng Việt Nam của Trung Quốc. Hà nội quyết định bắt luật sư Lê Công Định cũng là cách để chuyển dư luận chống đối sang ngã rẽ khác, vừa răn đe thành phần đấu tranh dân chủ, vừa nhấn nhủ giới luật sư, trí thức, thanh niên sinh viên Việt Nam đang manh nha hình thành lực lượng nhằm phản đối vụ khai thác Bauxit và những quyết định bạc nhược, hèn yếu của Chính trị bộ đối với quan hệ Trung - Việt.”

Hẳn chúng ta còn nhớ, cách đây gần 2 năm, sau khi biết tin Trung Cộng công khai xâm chiếm hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam và sát nhập vào một quần đảo khác của Trung Cộng để thành lập một quận lỵ lấy tên là Tam Sa, các học sinh và sinh viên Việt Nam cùng đồng bào trong nước đã tổ chức 2 cuộc biểu tình vào ngày 9/12/07 tại Saigon và Hà Nội để phản đối hành động xâm lược của Trung Quốc. Bọn nguy quyền Cộng Sản Hà Nội, không những không ủng hộ hay khuyến khích mà lại còn bắt bớ, cấm đoán và hăm dọa. Khiến một nữ sinh viên quá uất ức đã vừa khóc vừa la: “Chúng cháu đến đây để thể hiện lòng yêu nước của mình...tai sao lực lượng an ninh lại ngăn cản lòng yêu nước của chúng cháu...? ngăn chặn chúng cháu lại và không cho chúng cháu vào tham gia cùng mọi người...? Tại sao? Tại sao?. Và một thanh niên khác, không dằn được sự tức giận, đã hiên ngang đập mạnh tay xuống bàn và la lớn: “Các ông chỉ biết lo cho cái ghế của các ông, các ông chỉ biết tham nhũng”.

Thật là một điều nghịch lý khi những nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam gán cho những người Việt Nam yêu nước dám bày tỏ thái độ, lập trường của mình trước những vấn đề liên quan đến sự tồn vong của đất nước, của dân tộc lại bị gán cho những tội danh như “xâm phạm an ninh quốc gia”, “lợi dụng quyền tự do, dân chủ để xâm hại quyền lợi nhà nước” để bỏ tù những người yêu nước như nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, nhà giáo Vũ Hùng, sinh viên Nguyễn Tiến Nam cho tới các bloggers Điều Cày Nguyễn Hoàng Hải, Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Người Buôn Gió Bùi Thanh Hiếu, rồi nhà báo Phạm Đoan Trang, cùng nhiều người khác nữa có tâm huyết với đất nước đã không tránh khỏi cảnh tù tội hay những sự trù dập, đàn áp dã man.

Ngày nay chúng ta đã thấy, người dân đã dám bàn chuyện chính trị, dám phê phán chính quyền công khai, không còn dè dặt và sợ hãi như những năm trước nữa. Nhiều người còn dám rủ nhau đi kiện, đi biểu tình phản đối những vụ chính quyền trưng dụng nhà cửa đất đai của họ. Các anh em sinh viên cũng đã dám ra một tờ báo chui gọi là Báo Sinh Viên Yêu Nước để bày tỏ thái độ và các trí thức trong nước cũng đã dám công khai bày tỏ lập trường, họ không còn sợ hãi trước sự hù dọa hay sự bắt bớ, giam cầm, bỏ tù một số người chống đối của nguy quyền Cộng Sản Việt Nam. Một vài luật sư đã dám tranh luận thẳng thừng với các chánh án Việt Cộng để bênh vực cho thân chủ trong các vụ án có liên can tới chính trị. Nhưng số người này còn quá ít ỏi, vẫn chưa đủ, cần phải đông đảo hơn nữa, tích cực hơn nữa, mạnh mẽ hơn nữa cho tới khi nào chế độ Cộng Sản Việt Nam bán nước phải cáo chung.

Một người dân trong nước cũng viết: “Tôi bản thân tự hỏi, chính quyền hiện hành có còn là chính quyền của dân tộc VN hay không? Tự hỏi để rồi ngậm trả lời :Không, không, không. Chính quyền này không phải là của dân tộc VN, mà là chính quyền của đảng cộng sản VN ! Tôi và bao bậc cha mẹ khác lẽ nào đưa con mình đi cầm súng để bảo vệ đảng nô lệ như thế này ??? Tôi đã rớt nước mắt. Tệ hại quá, tôi phải “nướng” con tôi cho lũ cầm quyền phản dân tộc này sao? Tôi sẽ phải làm thế nào? Cầm súng bảo vệ đất nước thì tôi không sợ, cầm súng chống bọn xâm lấn

Trung Cộng thì tôi sẵn sàng đưa con tôi lên đường ! Còn cầm súng, hi sinh con cái chúng tôi cho quyền lợi riêng của đảng cộng sản VN thì khác nào sự ngu xuẩn, hơn nữa, đó là sự nhục nhã!

Thật không có cái nhục nào to lớn bằng cái nhục của một dân tộc có một chính quyền hèn hạ và đốn mạt như chính quyền cộng sản Việt Nam ngày nay, một chính quyền bán nước hại dân, chỉ biết tham nhũng và hiệp đáp dân lành. Không những thế, bọn ngụy quyền Cộng Sản Việt Nam còn muốn tất cả dân tộc Việt Nam phải hèn nhất như bọn chúng. Vì thế nếu có người nào can đảm, dám biểu lộ lòng yêu nước và dám nói lên những việc làm sai trái, đốn mạt của bọn chúng, là bọn chúng tìm cách đàn áp và bắt giam như ta đã thấy. Không biết người dân còn chịu đựng sự nhục nhã này tới bao giờ mới tìm cách lật đổ bọn hèn nhất này xuống để trị tội?